

Holm Tved: Da den højtærede indenrigsminister i et udførligt skriftligt oplæg, der forelå den 9. december, fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, var det kædet sammen med forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet. Disse to forslag er da også nøje forbundet med hinanden, idet de begge omhandler ændringer i centralstyrelsens organisationsform og forretningsgang. Det vil være rigtigt og rimeligt, at man får ensartede regler herom tilvejebragt i de to afdelinger inden for samme centralstyrelse.

I de to nugældende love kan det i nogen grad knibe med en sådan ensartethed, idet der gives mulighed for to forskellige organisationsformer eller forretningsgange. I en given situation kan det måske give anledning til misforståelser og måske også til kompetencestrid. Jeg siger ikke, at noget sådant har fundet sted, men muligheden derfor foreligger. Årsagen hertil må tilskrives loven af 30. april 1909, der afskaffede det dengang eksisterende sundhedskollegium og samtidig kollegialsystemet i sundhedsvæsenets centralstyrelse, men i nogen grad bibeholdt kollegialsystemet i sundhedstyrelsens apotekerafdeling. Alene af denne grund kan det være naturligt, at lovgivningen bliver taget op til revision, og at lovene bliver bragt i overensstemmelse med hinanden.

Ved de fremsatte forslag ændres eller rettes disse ting, samtidig med at det tilsigtes at bringe loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse i overensstemmelse med de faktiske forhold, således som tiden og udviklingen har gjort det praktisk og nødvendigt. Bestemmelserne om sundhedsvæsenets centralstyrelse findes i loven af 23. juni 1932, og den udvikling, der er sket, siden denne lov blev vedtaget, har ganske naturligt ændret de oprindelige forudsætninger for en tidssvarende organisation og forretningsgang efter den nugældende lov. Tiden er simpelt hen løbet fra de nuværende bestemmelser, og meningen med det her fremsatte forslag er for mig at se da også at bringe denne lovgivning og praksis i overensstemmelse med hinanden.

Der stilles i dag langt større krav til afdelingslederen i centralstyrelsen, end man kunne forudse ved lovens vedtagelse. Derfor har man også ønsket at rette det forhold i

apotekerloven, der forudsætter en erhvervsdrivende apoteker som leder af apotekerafdelingen. Efter forslaget ønsker man nu denne lederstilling besat med en farmaceut, der er fuldtidsbeskæftiget. Nu ved jeg meget vel, at der i apoteker kredse har rejst sig visse røster mod den foreslåede ændring, men jeg ved ikke, hvor meget der ligger i denne modstand. Det kan vel tages op i et eventuelt udvalg, hvor vi kan se på de ønsker, man har fra apotekerside.

Forholdet mellem det praktiske arbejde i centralstyrelsen og lovbestemmelserne er, så vidt jeg har forstået det, i dag således, at der i praksis ikke arbejdes efter loven, men efter erfaringerne i årenes løb i det praktiske arbejde. Dette skal ikke være sagt som en kritik af centralstyrelsen, men som en understregning af, at tiden og udviklingen er løbet fra de eksisterende lovbestemmelser.

Når der i lovforslaget er foretaget visse ændringer i benævnelserne — således er „konsulenter“ ændret til „særligt sagkyndige“ — er det begrundet med, at benævnelsen konsulenter i daglig tale bruges om det faste medarbejderskab og derfor ikke dækker det, der i loven oprindeligt var tænkt på. Også dette kan vel i visse situationer afstedkomme forviklinger, hvorfor også denne ændring efter min mening er velbegrundet. Ingen i det høje ting kan være interesseret i at opretholde en forældet lovgivning; alle må vel være interesseret i at bringe lovgivningen i overensstemmelse med tiden og de faktiske forhold. Jeg vil imidlertid finde det naturligt, at vi får lejlighed til i et udvalg at gå problemerne nøje igennem, og at udvalgsarbejdet kommer til at omfatte begge forslag.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslagene til en velvillig behandling.

Thisted Knudsen: Den højtærede indenrigsminister må undskyldte. Vi ved jo, at det ofte henstilles til os kun at tale om principper ved lovforslags første behandling, men det forudsætter efter min opfattelse til gengæld, at de oplysninger, som medlemmerne får om lovforslagene, i hvert fald er en smule mere overskuelige, end tilfældet er ved disse lovforslag. Jeg regner mig selv for at være normalt begavet; jeg har i årenes løb opøvet en vis skarpsindighed,